

går op for folk, hvad det egentlig er, man mener med det, og så kan man jo i hvert fald sige, at det er en teori, hr. Morten Messerschmidt hylder. Jeg føler ikke, det helt er første gang, vi her bruger tiden på at diskutere Lissabontraktaten og dens velsignelser eller det modsatte, og om vi skal opfordre regeringen til at sige, at man skal respektere det irske nej og erklære Lissabontraktaten for død.

Jeg tror blot, at jeg til den her debat vil sige, at Det Radikale Venstre ikke er enig med forslagsstillerne i det her. Vi er absolut heller ikke enige i den retorik, som der anvendes. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre ikke er tilhængere af det kup, som V og K har lavet sammen med O i de sidste 7 år, men det gør jo alligevel ikke, at vi helt kalder det et statskup. Vi mener sådan set, det er et udtryk for, at et flertal finder sammen. Vi er imod det flertal; vi synes, de regerer forkert, men vi vil ikke kalde det et statskup og udemokratisk.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:42

Morten Messerschmidt (DF):

Glæder fru Lone Dybkjær sig så i det mindste ikke over lejligheden til mindst hvert fjerde år at kunne overbevise danskerne om, at hendes syn på tingene er rigtigt?

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:42

Lone Dybkjær (RV):

Det gør jeg naturligvis, vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt, for jeg mener, at demokratiet og valgene og alt det der er utrolig vigtigt for det danske samfund.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:43

Morten Messerschmidt (DF):

Begræder fru Lone Dybkjær så ikke tilsvarende de mange mennesker, som måtte føle over for EU, hvad fru Lone Dybkjær føler over for under tegnede og Dansk Folkeparti – at de ikke bliver spurgt, ligesom fru Lone Dybkjær gør det?

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:43

Lone Dybkjær (RV):

Hvis hr. Morten Messerschmidt mener, om vi skulle gå ind for en folkeafstemning om Lissabontraktaten, vil jeg sige, at hr. Morten Messerschmidt jo udmærket kender mit svar og Det Radikale Venstres svar, nemlig at vi ikke mener, at man skal have folkeafstemninger om traktater, medmindre det er nødvendigt ifølge grundloven. Vi synes, at det irske folk selv skal afgøre, hvordan de vil forholde sig til Lissabontraktaten. Og hvorvidt de har lyst til at stemme en gang til, må de selv afgøre.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det er godt, at Dansk Folkeparti kaster sig ind i kampen for at modvirke det, man kalder sådan politiske kup. Jeg savnede Dansk Folkeparti tidligere i dag, hvor vi diskuterede det særegne tilfælde i dansk politik, at en minister var gået i gang med at administrere efter en lov, der ikke var vedtaget og var i strid med en gældende lov. Det er jo et kup, synes jeg. Men da var Dansk Folkeparti fraværende, og jeg går ud fra, at det var, fordi hr. Morten Messerschmidt var i gang med at forberede sig til den her meget vigtige debat.

Når det er sagt, synes jeg jo også, det har været lidt bemærkelsesværdigt, at adskillige af ordførerne – godt nok først i deres andet svar, og det var nok klogt – har brugt dyrevelfærden som et eksempel på, hvordan det at træffe flertalsafgørelser i EU er godt, og at det skal vi have meget mere af. Det synes jeg er lidt spændende, når man tænker på, hvordan der i disse dage foregår en meget spændende debat om dyretransporter, svinetransporter, til Tyskland. Vi siger ikke, at EU-tilhængerne kan gøre noget ved det, for EU-regler tvinger os til at acceptere dyretransporter, der ud fra dyrevelfærdsmæssige grunde og miljømæssige grunde er fuldstændig uforsvarlige.

Nu har debatten oven i købet fået den interessante tilføjelse, at transporterne foregår, fordi man ønsker at få svinene slagtet på slagterier i Tyskland, hvor der er indført begrebet kolonnearbejder, der betyder, at mennesker fra Østeuropa arbejder på dårligere løn- og ansættelsesvilkår end de vilkår, de ville have i deres hjemland, hvis de ellers kunne få noget arbejde. Når man